

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

C-IV-14-3149

Ankuesi

I. Z, Mitrovicë.

Kundër

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, rruga “Agim Ramadani”, nr. 23, Prishtinë.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtarja Hajrie Shala, me 19 shkurt 2020, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- I. REFUZOHET ankesa si e pabazuar dhe VËRTETOHET vendimi i Autoritetit të Likuidimit MIT039-0232, i datës 16 prill 2014, si i drejtë dhe i bazuar në ligj.**
- II. Nuk caktohen taksa gjyqësore për ankuesin.**

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 12 maj 2014, ankuesi dorëzoi në Dhomën e Posaçme, ankesë kundër Vendimit nr. MIT039-0232, të datës 16 prill 2014, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (me të cilin ka kërkuar kompensimin për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, në shumë prej 420.00 €, nga NSH “L” (në likuidim). Ankuesi pohoi se ka qenë punëtor aktiv në këtë ndërmarrje gjer në momentin e privatizimit të shtëpisë së mallrave, pra pronës së parë që është privatizuar nga Agjencia, në mars të vitit 2004. Po ashtu, ankuesi pohoi se ka qenë në listën e pagave në tri vitet e fundit para privatizimit të NSH-së dhe ka përfituar nga shpërndarja e 20 % në përputhje me rregulloren që rregullon këtë të drejtë. Ankuesi më tej pohon se AL-ja e ka konstatuar gabimisht gjendjen faktike, i njëjti pretendon

se ka punuar deri në momentin e privatizimit dhe se Agjencia ka pasur kontratë obliguese që t'ia kompensoj tri pagat e pa paguara ose kompensimin nga ndërprerja e marrëdhënies së punës, vetëm pas hyrjes në likuidim të ndërmarrjes. Ankuesi i ka bashkangjitur ankesës kopjen e vendimit të kundërshtuar.

Me 30 dhjetor 2019, e paditura në mbrojtjen e saj të parashtruar kundër ankesës, pohoi se ankesa është e pabazuar dhe kërkoi që vendimi i atakuar i AL të vërtetohet. AKP pohoi se e kundërshton në tërësi si ekzistencën ashtu edhe lartësinë e kërkesës dhe se AL-ja ka kryer një vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe dispozitat ligjore janë zbatuar saktësisht. Më tej, e paditura pohoi se ankuesi nuk ka paraqitur asnjë provë për të dëshmuar se ai realisht ka qenë në vendin e tij të punës dhe ka kryer punë për NSH-në. Sipas të paditurës çdo kërkesë financiare e ankuesit ndaj NSH-së është e parashkruar sipas nenit 36.2.1 të Shtojcës së Ligjit nr. 04/L-034 dhe nenit 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar dhe se sipas dokumentacionit zyrtar të NSH-së, ankuesi nuk ka punuar në NSH pas vitit 2004, prandaj ky ishte ai moment kur ai kishte të drejtë procedurale për të ngritur pretendimet e tij. Ankuesi nuk ndërmori asnjë veprim të tillë prandaj të drejtat e tij janë parashkruar tre vite më vonë, nga viti 2004 kur pretendohet se nuk realizoi të ardhurat.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa refuzohet si e pabazuar.

Ne bazë të nenit 2.4 dhe nenit 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejshëm Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet relevante të lëndës janë të pakontestueshme dhe lëshon këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Gjykata ka shqyrtuar në tërësi të gjithë materialin e paraqitur në gjykatë nga të dyja palët dhe konstaton se njëra ndër çështjet thelbësore kontestuese, ndërmjet palëve është çështja e parashkrimit, që si e tillë është çështje e rregulluar me dispozita ligjore dhe meqenëse gjykata konstaton se është parashkruar e drejta për të kërkuar në rrugë gjyqësore përmbushjen e detyrimit, pretendimet e tjera të palëve nuk do të shqyrtohen.

Neni 37.4.4.1 i Shtojcës së Ligjit për AKP-në, parasheh:

kërkesat që konsiderohen të jenë të pasafatshme sipas afatit të kufizuar të përcaktuar me ligje të aplikueshme, si dhe kërkesat që nuk janë parashtruar në mënyrë të rregullt apo në kohë para gjykatës kompetente, refuzohen dhe nuk gëzojnë të drejtë për të marrë pjesë në disbursimet nga likuidimi;

Gjykata gjen se neni 608 i ligjit për Punën e Bashkuar (Gazeta Zyrtare nr. 53/76) në të cilin ishte mbështetur vendimi refuzues i AKP-së ishte shfuqizuar me Ligjin mbi Ndryshimet dhe Plotësimet e Ligjit mbi Ndërmarrjet (GZ 40/89) i cili ligj kishte hyrë në fuqi me 15 korrik 1989, konkretisht me nenin 74, i cili nen e plotëson Ligjin mbi Ndërmarrjet (GZ 77/88, (i cili kishte hyrë në fuqi me 01 janar 1989), konkretisht nenin 196 i cili qartësisht normon shfuqizimin e të gjitha dispozitave të Ligjit mbi Punën e Bashkuar, përveç dispozitave nga Kreu IV dhe Kreu i VI kaptina 2, dispozita e nenit 608 është e vendosur në Kreun e VI në kaptinën e 3, që do të thotë se është shfuqizuar me këtë ndryshim plotësim të ligjit. Ligji mbi Marrëdhënien e Punës i datës 14 prill 1989 dhe Ligji për të drejtat themelore nga marrëdhënia e punës i datës 28 shtator 1989, nuk kanë paraparë dispozita të veçanta lidhur me parashkrimin e kërkesave monetare që lindin nga marrëdhënia e punës, megjithatë kjo nuk do të thotë se instituti i parashkrimit për kërkesat monetare ka mbetur i pa mbuluar me dispozita të tjera ligjore.

Gjykata vlerëson se, për kohën kur pretendohet se është krijuar detyrimi, duhet të aplikohet parashkrimi i përgjithshëm për detyrimet civile. Këto rregulla gjenden në Ligjin mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) nr. 690 të datës 30 mars 1978, të njëjtat rregulla gjenden edhe në Ligjin nr. 04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) i cili ka hyrë në fuqi më 19 dhjetor 2012. Në pajtim me nenin 372, paragrafi 1 i LMD-së, parashkrimi i kërkesave periodike siç është paga, është tri (3) vjet; Ligji i ri ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vitesh (neni 353, paragrafi 1, i LMD-së). Po ashtu, Ligji i Punës nr. 03/L-212 i cili është në fuqi, nuk parashihet dispozitë të veçantë për parashkrimin në lidhje me pagesat e të ardhurave, por parashihet një afat të përgjithshëm prej 3 viteve të parashkrimit, në lidhje me kërkesat që lindin nga marrëdhënia e punës. Nga dispozitat e lartcekura, gjykata vlerëson se parashkrimi si institut i së drejtës civile në përgjithësi dhe në veçanti afati 3 vjeçar i parashkrimit për kërkesat monetare, është ruajtur në të gjitha ligjet që kanë qenë të aplikuara në atë kohë, por edhe në ligjet që tani janë në fuqi.

Prandaj, shihet se parashkrimi për kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, në shumë prej 420.00 € të kërkuar në këtë lëndë (sipas vet pohimit të ankuesit, i njëjti ka ofruar shërbime për NSH-në deri në muajin mars të vitit 2004) ishte i rregulluar me LMD-në (1978), i cili ishte ligj ende në fuqi në atë kohë. Vetëm në dhjetor 2012 ligji i aplikueshëm ndryshoi, por edhe LMD tani në fuqi ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vjetësh.

Me vjetërsim/parashkrim, ligjërisht shuhet e drejta e kërimit të përmbushjes së detyrimit, parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër. Në rastin konkret, e drejta për të kërkuar kompensimin e pretenduar për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, është ligjërisht e vjetërsuar pas 3 viteve, pasi që NSH-ja nuk ka përmbushur detyrimin e saj ndaj parashtruesit të kërkesës brenda këtij afati dhe pasi që ankuesi nuk ka ofruar ndonjë dëshmi se ka paraqitur kërkesë në ndonjë procedurë gjyqësore, apo para ndonjë autoriteti kompetent brenda afatit 3 vjeçar, për të kërkuar borxhin e pretenduar në lidhje me ndërprerjen e parakohshme të kontratës së punës dhe kështu për ta ndaluar rrjedhjen e afatit të parashkrimit. Sipas shkresave të lëndës, ankuesi kërkesën e ka

parashtruar lidhur me ndërprerjen e parakohshme të kontratës së punës, në shumë prej 420.00 €, për kohën kur i është ndërprerë marrëdhënia e punës. Nga shkresat e lëndës rrjedh se ankuesi kërkesën e ka parashtruar pranë Autoritetit të Likuidimit më 11 tetor 2013, brenda afatit për parashtrimin e kërkesave pranë AL-së, por që në bazë të dispozitave ligjore të lartcekura, një kërkesë e tillë në atë kohë vetëm se ishte parashkruar.

Ankuesi ka pasur të drejtë të kërkoj përmbushjen e detyrimit të pretenduar në kohën kur i është ndërprerë kontrata e punës, kështu që afati i parashkrimit ka filluar të rrjedhë menjëherë pasi ka lindur e drejta e kërkesës, përkatësisht nga muaji mars i vitit 2004. Kërkesa e ankuesit për kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, është parashkruar brenda afatit 3 vjeçar, që i bie se afati i parashkrimit ka arritur në muajin prill të vitit 2007, ankuesi kërkesën e ka parashtruar në muajin tetor të vitit 2013, që do të thotë jashtë çdo afati të paraparë ligjor. Ankuesi, me parashtrimin e ankesës kundër vendimit të AL-së, nuk ka pohuar ndonjë fakt apo argument ligjor që do të bënin ndryshimin e rrethanave faktike, sa i përket parashkrimit të së drejtës për të kërkuar në rrugë gjyqësore pagat për shkak të ndërprerjes së parakohshme të kontratës së punës dhe kështu për të ndikuar në ndryshimin e vendimit të ankimuar.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Taksat gjyqësore

Në bazë të nenit 62.5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme secila palë do ti mbulojë shpenzimet e veta. Në pajtim me nenin 13.3 të Udhëzimit Administrativ për Unifikimin e Taksave Gjyqësore, të Këshillit Gjyqësor të Kosovës (KGJK) nr. 01/2017, të datës 22 mars 2017, nuk caktohen taksa gjyqësore, në këtë procedurë ankimore, pasi që vlera e objektit të kontestit është nën 1,000.00 €.

Këshilla juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Gjyqtare

Hajrie Shala